

חַת־ת לַיּוֹם חַמִּישִׁי פְּרֻשֹׁת בַּלֶּק (בְּחוֹ"ל חֵקֶת-בַּלֶּק) י' תמוז, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חַמִּישִׁי עִם רִשׁ"י

בלעם ממשיך לברך את עם ישראל

בלעם ובלק מנסים שוב: בלק חשב שאולי יהיה קל יותר לקלל חלק קטן מבני ישראל היות והוא לא יראה אותם יחד עם כל המצוות. לכן הם עלו להר נבו. בלק ובלעם ידעו שמשהו לא טוב עתיד להתרחש שם וחשבו שזה יהיה מהקללות שלהם. (באמת זהו ההר שבו משה רבנו נפטר מאחר יותר).

ה' אמר לבלעם לברך את בני ישראל: בלק שוב בנה שבעה מזבחות והקריב שני קרבנות על כל אחד מהם. בלעם נסה לדבר עם ה' שוב וה' נתן לו נבואה חדשה. ה' אמר לו שהוא לא יכול לקלל את בני ישראל, אלא שיברך אותם. בלעם לא רצה לעשות זאת שוב אבל ה' חיב אותו. בלק התלוצץ על בלעם ושאל אותו מה אמר לו ה'. קודם בלעם אמר לבלק שה' איננו אדם- הוא לעולם לא משנה את דעתו. ובהמשך ספר לו מה ה' אמר. ה' רוצה שבני ישראל יברכו. וזה מה שהוא יצטרך לעשות.

בלעם מברך את בני ישראל: ה' לא מסתכל על העברות של בני ישראל, הוא אוהב אותם כל כך. מגיע להם ברכות. בני ישראל אמרים שמע מדי יום בבקר ובערב. וה' מגן עליהם.

בלק אמר: "אל תקלל אותם ואל תברך אותם, אם אתה לא מקלל, אל תוסיף לומר כלום". אבל בלעם הזכיר לבלק שהוא אמר לו מראש שיאמר את מה שה' ישים בפיו.

תהלים / יום י' לחדש, פרקים נ"ה- נ"ט

בסיום פרק נ"ה, ישנו נגון מאד מיחד "**פְּדָה בְּשָׁלוֹם**" שאנחנו שרים בימי הגאולה של הרביים. בפרק הזה, דוד המלך מדבר אודות הגאולה הפרטית שלו. בגלל שהיו אנשים שלחמו נגדו.

שלושת המלים האחרונות של הפרק "**וְאֲנִי אֲבֹטַח בְּךָ**". דוד המלך לא חשב על האנשים שנסו

להציק לו חס ושלום, ורק בטח בה' שה' יעזר לו. וכמוכן, ה' עזר!
לומדים מִכָּדָּ שְׂבַמְלַחְמָה שְׁלֵנוּ בִּיצֵר הָרַע, אִם אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים מַה שְׂאֲנַחְנוּ אֲמוּרִים לַעֲשׂוֹת וּבּוֹטְחִים
בְּה' אֲנַחְנוּ בְּטוֹחַ נִנְצָח!

תְּנִיא / אֲגֵרַת הַתְּשׁוּבָה פָּרָק ג' (י' תַּמוּז שָׁנָה פְּשׁוּטָה)

למדנו שאם אדם עובר עברה הוא צריך לתת לה' מתנה. היות ואין לנו את בית המקדש, הדרך לתת לה' מתנה היא על ידי צום. ומה אם האדם עובר עברה יותר מאשר פעם אחת? האם הוא צריך לצום עבור כל פעם שעבר את העברה או רק פעם אחת עבור הכל ביחד? ישנה מחלוקת.
על פי אחת הדעות אם האדם עבר את אותה עברה כמה וכמה פעמים הוא צריך לצום עבור כל פעם שהוא עבר כמו שבזמן בית המקדש שהיה קרבן שנקרא חטאת והיו מביאים אותו על כל עברה. דעה אחרת גורסת שהוא רק צריך להקריב פעם אחת כפי שהיו מקריבים קרבן עולה, פעם אחת על כל עברה מאותו סוג. ההלכה היא פשוטה בין שתי הדעות, אפלו אם אדם עבר עברה מאה פעמים הוא צריך לצום שלוש פעמים כנגד העברה שעבר והזהר מסביר מדוע: בשאדם עובר עברה, זה מכתים את הנשמה. בפעם השניה הכתם גדול יותר ואחרי שלוש פעמים, כל הנשמה מכתמת.
תארו לעצמכם חלצה שהוכתמה במיץ ענבים וכעת היא קצת מלכלכת. ואז שוב נשפך עליה מיץ ענבים על השוואלים והחלק המכתם גדל בפעם השלישית הגביע כלו נשפך וכל החלצה מתלכלכת.
לכן כל כך חשוב לתקן את שלושת הפעמים הראשונות שאדם עבר עברה. לכן האדם צריך לצום שלוש פעמים על כל עברה שעבר פעמים רבות.

היום יום / י' תמוז

היום לומדים על השליחות שיש לכל אחד מאתנו לכל מקום אליו הולכים.
זמן לא רב אחרי שהאדמו"ר הזקן התמנה לרבי, הוא אמר תורה:
כתוב בתהלים "מה מצעדי גבר כוננו" – ה' מכון את דרכיו של האדם ושם אותו במקום המתאים.
האדמו"ר הזקן הסביר שהכונה היא שלאן שהיהודי הולך הוא שליח של ה'. ה' שלח אותו לשם.
ולשם מה השליחות? לקיים מצוה כמו אמירת ברכה, או תפלה (מצוות שבין אדם למקום) או מצוה כמו אהבת ישראל או כדי ללמד יהודי אחר (מצוות בין אדם לחברו).
למלאכים גם ישנה שליחות, כמו שלמדנו בחמש בראשית (עם אברהם, בנוגע לסדום ועמורה). אבל השליחות של היהודי היא מיחדת יותר בגלל שהשליחות שלנו היא על פי התורה.

ספר המצוות / מצוות עשה נ"ט

בספר המצוות היום לומדים את אותה מצוה שוב, מצוות עשה נ"ט.
יש לתקע בחוצרות בזמנים מיוחדים. תוקעים בהם כשמקריבים קרבנות מיוחדים ביום טוב- זמן שמחה וגם בזמני עצב, באשר מתפללים לה' בגלל דברים לא טובים שקורים. הן מצויות לנו שהכל מאת ה' ועלינו לעשות תשובה.

רמב"ם / הלכות תעניות, מגלה וְחַנְכָּה

ברמב"ם היום מסימנים את ההלכות על צומות. היום לומדים על ארבעת הצומות שצמים מדי שנה בגלל מארעות עצובים שהנביא זכריה כותב עליהם ברמז.

- 1. צום גדליה** - ג' תשרי: כאשר גדליה בן אחיקם נהרג. הוא היה הנציב של היהודים והם קוו שהוא יעזור להם לחיות בארץ ישראל. כאשר הוא נהרג, היהודים הבינו שהם באמת נמצאים בגלות.
- 2. עשרה בטבת** - כשנבוכדנאצר הטיל מצור על העיר ירושלים, אין יוצא ואין בא.
- 3. שבועה עשר בתמוז** - חמשה דברים עצובים ארעו ביום הזה. * נשברו הלוחות * היהודים לא יכלו להקריב עוד קרבנות (בבית המקדש הראשון) * חומות ירושלים נפרצו (בזמן בית המקדש השני) אפסטומוס הרשע שרף את התורה והוא גם הציב פסל בבית המקדש (השני).
- 4. תשעה באב** - ארעו בו חמשה דברים עצובים. * נאמר ליהודים במדבר שהם לא יפנסו לארץ ישראל. * בית המקדש נחרב (שני בתי המקדש). * עיר בשם ביתר נכבשה וכל תושביה נהרגו (כולל בר כוכבא, שחכמים רבים אמרו שהוא יהיה המשיח) והרשע טינוס רופס חרש את אדמת בית המקדש (זו היתה נבואה של הנביא שהתגשמה).
- 5. תענית אסתר** - י"ג אדר - צמים בערב פורים כדי לזכור שכל היהודים צמו בזמן המן. לא מריעים בחצוצרות בכל הצומות האלה.

מה קורה אם הצומות חלים בשבת? צמים במקום זה במוצאי שבת, מלבד תענית אסתר. כיון שאם נצום במוצאי שבת יצא הצום בפורים. במקום זה צמים ביום חמישי שלפניו. (כיון שזה איננו כבוד לשבת לצום ביום ששי). אם הצומות האחרים חלים ביום ששי, בן צמים ביום זה (זה כמעט ולא קורה). הרמב"ם מלמד את ההלכות של חדש אב ותשעה באב, זהו הצום היחיד מבין הצומות שצמים בו גם בלילה.

א לומדים גם על "זכר לחרבן" דברים שעושים כדי לזכור את חרבן בית המקדש. אל דאגה, בסיום הרמב"ם לומד משהו שמח! אותנו נביא שרומז על כל הצומות שמנינו לעיל, אומר לנו שעוד יבואו ימים שמחים כאשר משיח יגיע.

~

מתחילים גם ללמוד סדרה חדשה של הלכות על פורים היום. אמנם ישנן מצוות לפורים ולחנוכה, אולם הן מצוות מדרבנן, לא מצוות האמורות בתורה. זו הסבה שאיננו לומדים אותם בספר המצוות.

מצות היום בפורים היא לשמע מגלה. הרמב"ם מלמד איך מקימים את המצוה כראוי. אחד הדברים שהרמב"ם אומר זה שעלינו לדאג לכך שילדים יתרגלו גם הם לשמע מגלה! לומדים גם על המצוות הנוספות של פורים, סעודה, משלוח מנות ומתנות לאביונים. הרמב"ם אומר שכאשר משיח יבא, לא נצטרף עוד ללמוד נביאים וכתובים כיון שנוכל ללמד הכל מתוך החמש. אולם מגלת אסתר לא תתבטל.

זרכי החסידות / פרקי אבות פרק ה'

לקראת סוף פרק ה' נאמר: "בן-הא-הא אומר, לפנים צערא, אגרא" - אדם מקבל שכר מה' בהתאם לקשי שעבר. אם לאדם היה קשה לקיים מצוה, הוא מקבל שכר גדול יותר.

אבל פרקי אבות נקרא "מילתא דחסידותא", שהפונה דברים שחסיד צריך לעשות- חסיד הוא מי שעושה לפניו משורת הדין, יותר ממה שצריך על פי הלכה, וקיום מצוה למרות הקשי זה דבר שנועד לכל אחד, לא רק לחסיד.

הרבי מסביר שהקשי שמדבר אודותיו זהו הקשי של האדם באשר החליט לבצע את המצוה בהדור – בצוע באפן משלם יותר וטוב יותר, או לקחת על עצמו דבר חדש. ה' נותן על כף שֶכר מִיֶחָד. מי שאומר זאת הוא בן הא- הא שהיה גר צדק. הוא דגמה טובה לדברים. הוא לא היה צריך להתגיר ולקיים את כל המצוות, הוא בחר לעשות כן. בן הא-הא יכול באמת להראות לנו מה הפונה לעשות יותר ממה שצריך לעשות, ועל כן ה' נותן שֶכר גדול יותר.

ראה לקוטי שיחות חלק י"ז ע' 387

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / רְקוּד מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

למרות שנבואות ירמיהו הן עצובות ומדברות על החרבן, הנביא גם אומר דברים רבים ומיחדים על הגאולה. הנה נבואה אחת שבה ה' אומר לירמיהו, איך נשמח ונחגוג כאשר משיח יבא.

אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם.

אז תשמח בתולה במחול- הבנות הצעירות ירקדו בשמחה

ובחרים וזקנים יחדו- הצעירים והמבגרים יצטרפו יחד לרקוד

והפכתי אבלם לששון - ה' אומר שיחליף את העצבות לשמחה

ונחמתים ושמחתים מיגונם - ויעשה שהשמחה שלהם תהיה רבה יותר לעמת כל הסבל שסבלו קודם.

(ירמיהו ל"א, י"ב)